

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนทางการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกประเทศ เพราะการศึกษาช่วยพัฒนากำลังคนที่จะนำไปพัฒนา เศรษฐกิจได้ตามความต้องการของประเทศ การศึกษาจะมีส่วนช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ทำให้คนมีความรู้ ความชำนาญในการประกอบกิจการต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนและรัฐ จะเห็นได้ว่าคนที่ได้รับการศึกษามักมีรายได้ดีกว่า คนที่ไม่มีการศึกษาน้อย Benson (1978: 74) ได้ให้ความคิดเห็นว่า "ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศเกิดจากการลงทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แต่การที่มนุษย์จะมีทักษะและเป็นคนที่ผลิตสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาได้ ก็ต้องเกิดจากระบบการศึกษา เพราะเหตุนี้เองความก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับการลงทุนทางการศึกษา"

บุคคิ เฉยชอก (2520 - 2521: 4) กล่าวว่า "การศึกษาเป็นการลงทุน ทำให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ลงทุน คือการศึกษา เป็นการลงทุนแต่เป็นการลงทุนในการประกอบธุรกิจ การศึกษาเป็นการให้ผลโดยทางแก่ประชาชน แต่ผลที่ปรากฏนั้นต้องกินเวลานาน แม้จะยังไม่มิตัวเลขที่แน่นอน แสดงให้เห็น แต่เป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง ๆ มีความรู้ และทักษะในการทำงานสูง ย่อมสามารถหารายได้ได้มาก"

เมื่อการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตจึงต้องมีการลงทุนหรือมีการใช้จ่ายเพื่อการศึกษ สำหรับการศึกษาในระดับใด ควรเป็นผู้รับภาระในการจ่ายหรือการลงทุนเพื่อการศึกษา ต้องพิจารณาว่าผลตอบแทนจากการลงทุนตกอยู่กับใคร มีนักเศรษฐศาสตร์หลายคนศึกษาเรื่องผลตอบแทนทางการศึกษา อภิชาติ พันธเสน (2518: 300 - 301) ได้ศึกษาเรื่องผลตอบแทนทางการศึกษาว่าสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประการคือ ประการแรกผลตอบแทนตกอยู่กับสังคม ประการที่สอง ผลตอบแทนตกอยู่กับผู้รับการศึกษา ผลตอบแทนตกอยู่กับผู้ที่ได้รับ

โอกาส ในการศึกษานั้นได้แก่รายได้อันเป็นตัวเงินที่หาได้ยาก จากการศึกษา
 ชั้นสูง ฉะนั้นผู้ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาชั้นสูง จึงควร เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมค่าใช้จ่ายที่ให้แก่
 ครอบครัว เช่นนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่มักเศรษฐศาสตร์ทางการศึกษา ได้ค้นพบคือ การศึกษา
 ในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีสัดส่วนของวิชาสามัญมากกว่ามัธยมศึกษา ย่อมมีอัตราส่วนของผล
 ครอบครัวต่อสังคมสูงกว่ามัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะ เป็นการ
 ฝึกวิชาชีพขั้นสูงลบล้างกันไม่

ดังนั้นการจ้กการศึกษาของรัฐ จะต้องให้ความ เป็นธรรมแก่คนส่วนใหญ่ในสังคม
 คือจะต้องพิจารณาประโยชน์ที่ได้รับ เป็นสำคัญ เมื่อการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยม
 ศึกษา ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่กับรัฐ ดังนั้นรัฐควรจะจ่ายเงินงบประมาณอุดหนุน
การศึกษาระดับนี้ให้มากกว่าในระดับอื่นในสัดส่วนที่เป็นธรรม ระดับอุดมศึกษานั้นรัฐจึงงบ
ประมาณอุดหนุนให้น้อยที่สุด เพราะการศึกษาระดับนี้ผลประโยชน์จะตกแก่ผู้เรียนมากที่สุด
 ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ควรจะต้องช่วยตัวเองในเรื่องค่าใช้จ่ายให้มาก
 ขึ้น แต่ปรากฏว่าในแต่ละปี รัฐต้องจัดสรรงบประมาณในด้านการศึกษามากและรัฐจะต้อง
 ประเมินปัญหาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น งบประมาณจะต้อง
 เพิ่มขึ้นในอัตราสูง อัตราค่าเล่าเรียนเป็นมาตรการ ในการแก้ปัญหาต้นทุนประมาณในระดับ
 อุดมศึกษา เมื่อผลประโยชน์ตกแก่สังคมบางส่วน แต่ตกแก่ผู้เรียนเอง เป็นส่วนใหญ่จึงควรเก็บ
 ค่าเล่าเรียนที่ใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายจริงของการศึกษาระดับนี้ แต่ปรากฏว่าจากรายงาน ของ
 คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2518: 17) กล่าวว่า ระดับการศึกษาระดับ
 บัณฑิต ซึ่งเป็นการศึกษาสำหรับคนส่วนใหญ่ ของประเทศนั้น พบว่าการจ่ายของผู้ปกครอง
 เกี่ยวกับตัวเด็กกับค่าใช้จ่ายของรัฐอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่ในระดับอุดมศึกษาสัดส่วนการ
 จ่ายของผู้ปกครองถดถอยลง และรัฐรับภาระมากขึ้นทั้ง ๆที่การศึกษาระดับนี้ เป็นการศึกษา
 ที่คนส่วนน้อยได้รับการศึกษา ที่ผลครอบครัวแก่บุคคลมากกว่ารัฐ

ฉะนั้นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาจึงควรช่วยตัวเองในเรื่องค่าใช้จ่ายให้มากสำหรับ
ในเรื่องนี้ องค์สมเด็จพระราชาธิบดีเจ้าฟ้ามหิดลอดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ ได้ทรง
กล่าวว่า "การศึกษานั้น เป็นคุณค่าเลิศและของดีทุกอย่างจะต้องมีราคาสูง ถ้าไม่มีราคาสูง

แล้วจะอย่างไรโครงการทั้งสถาบันจะบำรุงให้ขึ้น ก็ต้องการเงินบำรุงเป็นธรรมดาอยู่เอง
ที่ผู้รับผลประโยชน์ จะต้องเป็นผู้บำรุง จึงต้องเก็บเงินจากผู้เข้าเรียน"(อ้างใน ทวีป อภิสัทธ
2520: 4)

ผู้ที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้ที่สามารถรับการระดมเงินเพื่อการศึกษาคือ
เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาของไพฑูริย์ ดินสาร์พันธ์ (2524: 40)
พบว่า นิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยส่วนมากแล้วจะมาจากครอบครัวที่มีพื้นฐาน
ทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมทั่วไป จากสถิติของผู้สมัครเข้าศึกษา
ในมหาวิทยาลัยระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2520 พบว่า นิสิตนักศึกษามาจากครอบครัวของ
บุคคลที่มีพื้นฐานทางสังคมดี และจากรายงานผลการวิจัย ของ วราภรณ์ บรรพศิริ (ใน
พรชูลี อาชวอำรุง, บรรณาธิการ 2525: 22) พบว่า เมื่อพิจารณาถึงภูมิหลังทางเศรษฐกิจ
และสังคมของนิสิตนักศึกษา พบว่า ผู้ที่ได้เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มาจากครอบครัว
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงส่ง รองลงมาได้แก่มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยอาชีวศึกษาคณะ
สำคัญ

จะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้ที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจและสังคมสูงพอที่จะมีกำลังในด้านการลงทุนในการศึกษาได้ การลงทุนทางการศึกษา
ที่ต้องลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1.) ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ซึ่งผู้รับการศึกษาจะต้องจ่ายเอง เช่น ค่ากินอยู่
ค่าเช่าเรียน ค่าอุปกรณ์ เป็นต้น

(2.) ค่าใช้จ่ายในการสร้างอาคาร สถานที่ ค่าค่าเงินการ ค่าวัสดุ อุปกรณ์
และค่าครุภัณฑ์โดยทั่วไป แล้วค่าใช้จ่ายประเภทนี้มีรัฐหรือเอกชน เป็นผู้ระดมการลงทุน
โดยตรง (ชัยวัฒน์ ทนเจริญ 2521: 78)

ผู้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทแรก

ซึ่ง Cohen and Hanson (1968: 40) กล่าวว่า ได้แก่

1. ค่าบำรุงการศึกษา
2. ค่าธรรมเนียมการศึกษา

3. ค่าหนังสือ
4. ค่าที่พัก
5. ค่าเสื้อผ้า รวมค่าซักผ้า
6. ค่าพาหนะเดินทาง
7. ค่ารักษาพยาบาล ทำฟัน
8. ค่าบริจาค ทำบุญ
9. ค่ากิจกรรม สโมสร
10. ค่าหนังสือพิมพ์ วารสาร
11. ค่าพักผ่อนหย่อนใจ

ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียม นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาแต่ละสถาบันแต่ละประเภทใช้จ่ายในการศึกษาประเภทนี้แตกต่างกัน ในประเทศสหรัฐอเมริกา รายละเอียดของค่าใช้จ่ายประเภทนี้ มีดังนี้

1. ค่าหน่วยกิต ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามลักษณะสถาบันระดับการศึกษา สาขาวิชา นักศึกษาประเภทที่มีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐนั้นและต่างรัฐ

2. ค่าธรรมเนียม ได้แก่ ค่าธรรมเนียมเข้าร่วมห้อง ค่าห้องปฏิบัติการ ค่าลงทะเบียน ค่าบริการให้คำปรึกษา ค่าใช้เครื่องดนตรี เครื่องกีฬานอกเวลา ค่าขึ้นค่าธรรมเนียมรักษาพยาบาลประกันสุขภาพ ค่าธรรมเนียมแรกเข้า ค่ากิจกรรม ค่าปริญญาบัตร ค่าใบรับรองคะแนน ค่าซักผ้า ค่าจอดรถ ค่าลงทะเบียนสาย เป็นต้น (Knowles, ed. 1970:

8-13 - 8-14)

ในต่างประเทศ ค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงการศึกษาเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของมหาวิทยาลัยเอกชน นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อการศึกษาทั้งหมด ในขณะที่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพียง ร้อยละ 20 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1950 อัตราผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกามีพอ ๆ กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้ง ๆ ที่ค่าเล่าเรียนแพงกว่าเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ในปี พ.ศ. 1970

ปรากฏว่า 3 ใน 4 ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา จะเป็น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ (Garms, Guthic and Pierce 1978: 419 - 420) ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายในการศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐมาก

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ก็เช่นเดียวกันมี อัตราสูงกว่า ค่าใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะนักศึกษาในวิทยาลัยเอกชนเป็นผู้รับภาระทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดของตนทุนในการผลิต วิทยาลัยเอกชนไม่มีรายได้อื่น นอกจากเก็บค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาเท่านั้น (รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ 2519: 239 - 240) ในการท่องเที่ยวค่าเล่าเรียนสูง คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2522: 17) มีความเห็นว่า รูปแบบการจ่ายเป็นลักษณะการลงทุนที่คุ้มค่า นักศึกษาของเสียค่าเล่าเรียน ให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการสอนของวิทยาลัย ซึ่ง เป็นรูปแบบที่เหมาะสม เพราะผู้ใคร่ประโยชน์ควรต้องจ่ายเต็มราคา

ในขณะที่ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นเรื่อย ๆ ค่าตามซึ่งบรรดาผู้สนใจพากันตามบ่อย ๆ ก็คือ จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนเท่าใดเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปัญหาที่ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะเป็นคำตอบชัดเจน ทำให้ผู้สนใจจำนวนมากไม่กล้าเสี่ยงเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพราะไม่แน่ใจในฐานะเศรษฐกิจของคน ว่ามีกำลังพอที่จะศึกษาได้จนจบได้หรือไม่

ดังนั้นผู้วิจัยจึง เห็นความจำเป็น ในการศึกษาดังค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา เอกชน ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน ขอเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการวางแผนการใช้จ่ายเงิน และเพื่อประเมินกำลังคน การลงทุนในการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ก่อนที่จะตัดสินใจเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และยังเป็นประโยชน์สำหรับการวางนโยบายในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน และควรให้บริการแก่นักศึกษา เช่นการจัดหาเงินทุนการศึกษา การบริการจัดหางาน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยได้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนทั่วประเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
จำแนกตาม เพศ ภูมิภาค และสถานที่ตั้งของสถาบัน
3. เพื่อศึกษาปัญหาทางการเงินของนักศึกษา

แนวเหตุผลหรือทฤษฎีสมมุติฐาน

เนื่องจากมีรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ทำให้ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา
แตกต่างกัน ดังนี้

การศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายของนักศึกษา เพศชายและเพศหญิง

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง พบว่า มีความแตกต่างกัน เพราะ
ค่าใช้จ่ายบางประเภทที่แตกต่างกัน จากการศึกษาของสมาคมการศึกษาแห่งชาติ (2512: 11)
ได้ทำการวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา พบว่านิสิตนักศึกษาราย
ใช้จ่ายมากกว่านักศึกษหญิง และจากรายงานผลการวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (กองวิชาการ
2517: 45-59) เรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา พบว่า นักศึกษารายวิทยาลัยเอกชน
ในส่วนกลางเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดมากกว่านักศึกษหญิง คือนิสิตนักศึกษารายชาย
ประมาณเฉลี่ย 18,417 บาทต่อคน นักศึกษหญิงใช้จ่ายประมาณเฉลี่ย 15,710 บาทต่อคน
ส่วนวิทยาลัยเอกชนในส่วนภูมิภาค นักศึกษหญิงใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษชาย คือ
นักศึกษหญิงใช้จ่ายประมาณเฉลี่ย 20,783 บาท ส่วนนักศึกษชายใช้จ่ายประมาณเฉลี่ย
16,020 บาทต่อคน

การศึกษาเกี่ยวกับภูมิภาค

ครอบครัวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ หรืออยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวจะน้อยลง เพราะประหยัดค่าที่พักและค่าอาหาร (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
2522: 178) และจากการวิจัยของ คณะผู้วิจัย (2518: 51) ได้ทำการ

วิจัยค่าใช้จ่ายของนิสิตบัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตบัณฑิต ที่มี
ภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ-
มหานคร กล่าวคือนิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ใช้จ่ายส่วนตัวประมาณปีละ
13,423.19 บาท ส่วนนิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ-มหานคร ใช้จ่ายส่วนตัว
ประมาณปีละ 11,900.50 บาท ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.01

การศึกษาเกี่ยวกับสถาบันส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

จากรายงานการวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (กองวิชาการ 2517: 60)
ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยเอกชนในส่วนภูมิภาค แตกต่างจากค่าใช้จ่ายของ
นักศึกษาในส่วนกลาง และค่าใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในส่วนกลาง
แตกต่างจากส่วนภูมิภาค คือนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนกลาง 11,445 บาท
ส่วนภูมิภาค 11,676 บาท และนักศึกษาวิทยาลัยเอกชน ส่วนกลาง 16,834 บาท ส่วน
ภูมิภาค 18,429 บาท และจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ (2522: 5-19) ได้รายงานไว้ว่ารายได้บุคคลต่อหัวของประชาชน
ในปี พ.ศ. 2522 มีดังนี้

ภาคเหนือ	8,781	บาท: ปี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4,991	บาท: ปี
กรุงเทพฯ-มหานคร	30,161	บาท: ปี

เมื่อรายได้ของประชากรที่อยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นที่
ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนส่วนภูมิภาค แตกต่างกับรายได้ของประชากรที่เป็นที่ตั้งของ
สถาบันส่วนกลาง

จากเหตุผลและการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วางแผนการศึกษาในการวิจัยไว้

ดังนี้

1. ค่าใช้จ่าย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของ สถาบันศึกษา

ค่าใช้จ่ายแตกต่างกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น

3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนกลาง ใช้จ่ายแตกต่างกับนักศึกษาในสวนภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กล่าวคือ

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 12 สถาบัน ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2525 ตามหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ซึ่งการสำรวจครั้งนี้ไม่รวมถึงนักศึกษาค่า ค่ามหลักสูตรปริญญาตรี และนักศึกษาคณะหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง

2. ค่าใช้จ่าย ที่หาการศึกษาครั้งนี้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาที่นักศึกษาใช้จ่ายระหว่างการศึกษา

3. ในการศึกษา และสำรวจค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักศึกษาคณะเฉพาะเวลาที่เปิดเรียนในปีหนึ่ง ๆ ประมาณ 9 เดือน ประมาณเดือนมิถุนายน-กุมภาพันธ์ ไม่รวมภาคฤดูร้อน

✓ ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากนักศึกษามีได้มีติดค่าใช้จ่ายไว้โดยละเอียด ดังนั้นค่าใช้จ่ายที่ได้จากการตอบ เป็นเพียงค่าใช้จ่ายโดยประมาณ

คำจำกัดความของการวิจัย

ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในระหว่างปีการศึกษา 2525 เพื่อการครองชีพ และเพื่อการศึกษา แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ค่าที่จัดหาด้วย ค่าอาหาร ค่าพาหนะไป-กลับวิทยาลัย ค่าตำราและค่าอุปกรณ์ การศึกษาที่อื่น ค่ากิจกรรมที่ตนเองสนใจ ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงทาง ฯ

ค่าใช้จ่ายรายหัวคหมี หมายถึง

ค่าใช้จ่ายรายหัวคหมีของนักศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ระหว่างปีการศึกษา ระยะ
เวลาประมาณ 9 เดือน ประมาณเดือน
มิถุนายน - กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงเวลา
เปิดการศึกษา ไม่รวมภาคฤดูร้อน

ค่าใช้จ่ายรายหัวคหมีต่อเดือน หมายถึง

ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยรายหัวคหมีเดือนของ
นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นราย
เดือนระหว่าง เปิดภาคการศึกษา ซึ่งมีประมาณ
9 เดือน

นักศึกษา

หมายถึง

ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรปริญญาตรีของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประจำปีการศึกษา
2525

ขั้นตอนและการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง ระเบียบวิธี ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด
ดังนี้

1. กลุ่มประชากร

ประชากร คือ นักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 12 สถาบัน คือ
วิทยาลัยการค้ำ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยคณาวัฒน์ วิทยาลัยเทคนิค
สยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยทาบัท วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม
วิทยาลัยหัวเฉียว วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ระบุกับ
ปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2525

2. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
ภาคปกติ ทั้ง เพศหญิงและชาย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random
Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 จากจำนวนประชากรจำนวน 1,000
(ประกอบด้วย 2519: 12) สุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 จากจำนวนประชากรที่ค้ำ
กว่า 500 รวมจำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 2,592 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
โดยดัดแปลงขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารของทฤษฎีมหาวิทยาลัยและแบบสอบถาม
จากกระเบียนประวัติการศึกษา ที่ใช้สำรวจค่าใช้จ่ายของนักศึกษาของ ชนิภา ศิลปพันธ์ และ
จุฑา ฉัตรกุลต์ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกัน สร้างเป็นแบบสอบถามขึ้นเพื่อ
ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ตรวจสอบ
ความตรงในเนื้อหา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out)
เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ

4. นำผลจากการทดลองใช้แบบสอบถาม มาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้
ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพ
ของผู้ถูกขย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบเปิด (Open
Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
8 ประเภทที่ใช้ในขณะที่ยังศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบเปิด (Open Ended).

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บทาง เก็บรวบรวมข้อมูลในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในส่วนกลาง
10 สถาบัน ควบคุมเองทั้งหมด ส่วนในส่วนภูมิภาคผู้วิจัยได้ส่งทางไปรษณีย์ ให้ตัวแทนของ
ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันนั้น ๆ รวบรวมข้อมูลส่งให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์
โดยการแจกแจงความถี่และหาการยอดของแต่ละรายการ

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) ของค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยรวมของนักศึกษาจำแนกตาม
วิทยาลัย เพศ ภูมิภาค เน้นศึกษา สถานที่ตั้งของวิทยาลัย ตามลำดับ

3. ใช้การทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบค่าใช้จ่าย
ของนักศึกษาแต่ละสถาบัน จำแนกตามเพศ ภูมิภาค เน้นศึกษา และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของ
นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

6. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยนี้ ได้แบ่งออกเป็น 5 บท บรรณานุกรม และภาค
ผนวก โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
วัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวเหตุผลหรือทฤษฎีสมมุติฐาน สมมุติฐานในการวิจัย ขอบเขต
ของการวิจัย ข้อจำกัดของงานวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่
คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 แนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง การลงทุน
ทางการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์
ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงรายการหนังสือ บทความ และเอกสารอื่น ๆ

ที่ใช้ประกอบการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยและการาง
แสดงผลการเปรียบเทียบทางสถิติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเพื่อ

1. เป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจที่จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ประเมิน
กำลังด้านการลงทุนในการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ก่อนที่จะตัดสินใจเข้าศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชน
2. เป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษา เอกชนทุกสถาบัน ให้นำผลการวิจัยไป
เป็นแนวในการวางแผนนโยบายงานของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในการให้บริการแก่นักศึกษา
เช่น การจัดหาทุน การบริการจัดหางานทำ เป็นต้น
3. เป็นแนวทางให้รัฐ องค์กรเอกชนช่วยเหลือสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและผู้
ที่ต้องการช่วยเหลือนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในรูปของทุนการศึกษา หรือเงินสนับสนุน
เพื่อการนำไปเพื่อประโยชน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย